

A Régiók Bizottsága véleménye – Ipari kibocsátások

(2008/C 325/10)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- hangsúlyozza, hogy az ipari kibocsátások csökkentése elsősorban a légszennyezés esetében fontos; az ipari kibocsátásokra vonatkozó irányelv fontos európai szintű intézkedés, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy 2020-ra elérjék kibocsátási céljaikat,
- úgy véli, hogy az irányelv nem elég ambiciózus a levegőszennyezéssel kapcsolatban, és csalódását fejezi ki a nagy tüzelőberendezésekre vonatkozó laza kibocsátási határértékek („ELV”, lásd az 1. mellékletet) miatt; azt is kiemelné, hogy még mindig jelentős az eltérés a javaslatban foglalt, illetve a megfelelő, nagy tüzelőberendezésekre vonatkozó BREF-anyagban (lásd az 1. mellékletet) tárgyalt kibocsátási határértékek között; ezeket az értékeket összhangba kellene hozni és meg kellene szilárdítani,
- nyomatékosan javasolja egy gyakorlati felülvizsgálati rendszer bevezetését, amely lehetővé teszi az irányelv részleges (például a technikai fejezetekre vagy a kibocsátási határértékekre vonatkozó) felülvizsgálatát az együtdöntési eljárás keretében; ezenkívül aggodalommal tekint a jogszabályok jövőbeni kiigazításai elé, amelyekre a sevillai folyamat (lásd az 1. mellékletet) szerint kerül sor – ez nem a Szerződésben rögzített jogi eljárás, és így nem esik demokratikus ellenőrzés alá,
- határozott egyet nem értésének ad hangot az Európai Bizottság azon javaslatával szemben, amely szerint a komitológiai eljárásnak megfelelően helyi feltételeken alapuló kritériumokat lehet megállapítani eltérő határértékek engedélyezésére,
 - az eltérések engedélyezésének kritériumait magában az irányelvben (és ezáltal együtdöntési eljárás során) kellett volna meghatározni, nem pedig a jövőben uniós szinten, komitológiai eljárásban, amelynek során a Régiók Bizottsága, illetve a helyi és regionális önkormányzatok más képviselői véleményét nem kéri ki,
 - a szubszidiaritás elvére való tekintettel a helyi környezeti feltételek és a környezetet érő előnyök és hátrányok, valamint a technikai megvalósíthatóság mérlegelését a helyi és regionális önkormányzatoknak kellene elvégezniük helyi és regionális demokratikus folyamatok során.

Előadó: Cor LAMERS (NL/EPP), Houten polgármestere

Referenciaszövegek

A Bizottság közleménye az ipari kibocsátások hatékonyabb szabályozására irányuló szakpolitikai törekvésekről

COM(2007) 843 végleges

és

Javaslat európai parlamenti és tanácsi irányelvre az ipari kibocsátásokról (azaz a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről)

COM(2007) 844 végleges – 2007/0286/COD

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Általános ajánlások

1. megjegyzi, hogy a különböző tagállamok helyi és regionális önkormányzatai kulcsfontosságú szerepet játszanak a környezetvédelmi és ipari politikák végrehajtásában, és kiterjedt hatáskörökkel rendelkeznek a megelőzési politikák, valamint a szennyezéskorlátozás érvényre juttatása terén;

2. határozottan támogatja a szennyezésmegelőzés és a „szennyező fizet” elvét, ezért értékeli az ipari kibocsátásokról szóló irányelv ezzel kapcsolatos célkitűzését;

3. hangsúlyozza a forrásalapú intézkedések jelentőségét. Alapvető fontosságú, hogy azonosítsák a szennyezés okait, és hogy a kibocsátást annak forrásánál kezeljék – a lehető leggazdaságosabb és legkörnyezetbarátabb módon;

4. megállapítja, hogy a levegő, a víz és a talaj minősége mind a városi, mind pedig a vidéki területeken közvetlen hatással van a polgárok mindennapi életére. Az Európai Unióban továbbra is a nagy ipari létesítmények okolhatóak a főbb szennyező anyagok jelentős részének kibocsátásáért;

5. megjegyzi, hogy a levegő és a víz tisztaságát célzó politikáknak határokon átnyúló dimenziója van, ezért közösségi szintű cselekvést igényelnek. Üdvözli ezért az ipari kibocsátásokra vonatkozó irányelvet, mivel ez európai szintű eszköz arra, hogy az ipari kibocsátást annak forrásánál csökkentésük;

Környezetvédelmi előnyök

6. határozottan úgy véli, hogy a javaslat olyan intézkedéseket tartalmaz, amelyekre szükség van, és amelyek jelentős potenciállal rendelkeznek a környezetvédelmi előnyök eléréséhez. Ebből a szempontból értékeli az irányelvnek a BREF-dokumentumok (az elérhető legjobb technikákat ismertető referenciadokumentumok, lásd az 1. mellékletet) jobb használatára vonatkozó javaslatát, hiszen ez környezetvédelmi szempontból fokozott előnnyel jár;

7. hangsúlyozza, hogy az ipari kibocsátások csökkentése elsősorban a légszennyezés esetében fontos. Az ipari kibocsátásokra vonatkozó irányelv fontos intézkedés, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy 2020-ra elérjék kibocsátási céljaikat. Ezért a nagy tüzelőberendezések alacsonyabb kategóriájára (20–50 MW teljesítmény) történő kiterjesztés az új irányelv fontos szempontjának tekinthető;

8. úgy véli, hogy az irányelv nem elég ambiciózus a levegőszennyezéssel kapcsolatban:

- csatlóását fejezi ki a nagy tüzelőberendezésekre vonatkozó laza kibocsátási határértékek („ELV”, lásd az 1. mellékletet) miatt. Kiemelnénk azt is, hogy még mindig jelentős az eltérés a javaslatban, illetve a megfelelő, nagy tüzelőberendezésekre vonatkozó BREF-anyagban (lásd az 1. mellékletet) foglalt kibocsátási határértékek között. Ezeket az értékeket össze kellene hangolni egymással és meg kellene szilárdítani őket,
- nem ért egyet a nagy tüzelőberendezések számára előírt öt éves megvalósítási időszakkal, és három éves periódust javasol, az irányelv többi fejezetében foglaltakkal összhangban;

9. aggodalmát fejezi ki ezért amiatt, hogy az irányelv esetleg főként rövid távú előnyökkel fog járni. Erőteljes aggályai vannak amiatt, hogy a hosszú távú előnyök valószínűleg csupán korlátozott mértékűek lesznek (lásd a 17. pontot);

A jelenlegi IPPC-rendszer (a környezetszennyezés integrált megelőzésére és csökkentésére irányuló rendszer)

10. kiemeli, hogy az IPPC-engedélyeknek (lásd az 1. mellékletet) továbbra is integrált megközelítéseken kell alapulniuk, amely figyelembe veszi a környezetet, a termelést, a technikai megvalósíthatóságot, a költséghatékonyságot és – ugyanilyen mértékben – a helyi feltételeket;

11. egyetért az Európai Bizottsággal abban, hogy az IPPC-irányelvet jelenleg nem minden tagállam hajtja végre megfelelően. Az IPPC-irányelvet meglehetősen nehézkes végrehajtani, és a BREF-dokumentumokat sem minden esetben használják, többek között bonyolult, technológiai jellegük miatt;

12. megállapította, hogy az engedélyek inkább a központosított és egységesített normákat és elvárásokat tükrözik. Ez kedvezőnek tűnik ugyan, így azonban nehezebb lesz az engedélyek alapján felderíteni, hogy az adott vállalatok mit csinálnak, állítanak elő, dolgoznak át vagy optimalizálnak;

13. azon a véleményen van, hogy az ipari kibocsátásokról szóló irányelvet (amely tartalmazza az IPPC-irányelv felülvizsgálatát is) csak hetekkel az IPPC-re vonatkozó jelenlegi jogszabályok 2007. október 31-re kitűzött végrehajtási határideje után terjesztették elő. A felülvizsgálatra tehát még azelőtt kerül sor, hogy a jelenlegi IPPC-jogszabályok bebizonyíthatták volna működőképességüket és hatékonyságukat, és ami még fontosabb: azelőtt, hogy a kibocsátások csökkentése terén kifejtett hatásukat teljes mértékben felmérhették volna;

A hét irányelv egyetlen irányelvben való egységesítése

14. úgy véli, hogy a hét irányelv egyetlen irányelvben való egységesítése igen ambiciózus vállalás, amelynél lehet, hogy megfelelőbb lett volna egy fokozatos megközelítés, vagy egy a származékos irányelveket magában foglaló keretirányelv. A keretirányelv arra is lehetőséget teremtene, hogy más, vele közvetlenül összefüggő irányelvek – például a városi szennyvizekről szóló irányelv – is beépüljenek anélkül, hogy ez veszélyeztetné a keretirányelv jövőbeli felülvizsgálatait;

15. támogatja a jobb jogalkotás elvét. Úgy tűnik, hogy az Európai Bizottságnak a hét irányelv konszolidálására vonatkozó javaslata összhangban van ezzel az elvvel. Az új irányelv bizonyos mértékben leegyszerűsíti az engedélykibocsátási eljárásokat. Úgy véli ugyanakkor, hogy az irányelv egyes részeit nem konszolidálták teljes mértékben, és – mivel továbbra is jelentős eltérések vannak az irányelv és a BREF-dokumentumok között – így nem minden gyakorlati nehézség fog megoldódni;

16. nincs meggyőződve arról, hogy a javaslat megoldja a definíciók terén jelenleg fennálló következetlenségeket és többletművéseket. Nem világos például, hogy milyen hatása lesz a BAT új meghatározásának („elérhető legjobb technológia” helyett „elérhető legjobb technika”). Az egyszeri technikával szemben a technológia szélesebb perspektívája jobban illik az üzleti befektetéshez, kedvez a tisztességes versenynek, így a környezetvédelmi kihívások szempontjából kreatívabb megoldásokhoz vezet;

17. komoly aggodalmát fejezi ki a konszolidációnak a jövőbeni felülvizsgálatokra esetlegesen kifejtett hatásai miatt. A javaslat immár több különböző technikai szakterületet tartalmaz. A terjedelem, de különösen az összetettség megnehezíti, vagy akár el is lehetetleníti az irányelv jövőbeni felülvizsgálatát, illetve a jogszabályoknak az új igényekhez és a technológiai fejlődéshez való, szigorúbb működési előírások – például kibocsátási határértékek – előírása révén történő igazítását;

18. megérti, hogy az Európai Bizottság azt javasolja, hogy a jövőbeni bonyolult felülvizsgálatok problémájával az irányelv és a BREF-dokumentumok összekapcsolása révén foglalkozzanak. Az irányelv teljesítendő minimumelvárásokat fogalmaz meg, a könnyen felülvizsgálható BREF-dokumentumok pedig naprakészen tartják a rendszert a technológiai fejlődésnek és az azzal járó szigorúbb kibocsátási korlátoknak (BAT-AEL, lásd az 1. mellékletet) megfelelően. Komoly aggodalmának ad hangot a jövőben a felülvizsgálható BREF-dokumentumokban rögzített kibocsátási szintek és az irányelvben rögzített kibocsátási határértékek között esetlegesen jelentkező eltéréseket illetően. Komoly kockázata van annak, hogy a rendszer elavul, és így kevésbé járul hozzá a jövőbeni környezetvédelmi fejlődéshez;

19. nyomatékosan javasolja egy gyakorlati felülvizsgálati rendszer bevezetését, amely lehetővé teszi az irányelv részleges (például a technikai fejezetekre vagy a kibocsátási határértékekre vonatkozó) felülvizsgálatát az együttdöntési eljárás keretében. Ezenkívül aggodalommal tekint a jogszabályok jövőbeni kiigazításai elé, amelyekre a sevillai folyamat (lásd az 1. mellékletet) szerint kerül sor – ez nem a Szerződés által előírt jogszerű eljárás, és így nem esik demokratikus ellenőrzés alá;

A BREF-anyagok új státusza

20. örömmel fogadja a BREF-dokumentumok közelmúltban végrehajtott, kedvező irányú módosításait, és hasznos referencia-

dokumentumoknak tartja azokat. A BREF-anyagok nagy része azonban csak angol nyelven elérhető, ami nehézségeket okozhat a helyi és regionális felügyeleti és engedélyezési hatóságoknak. Kéri ezért a BREF-dokumentumok legfontosabb – például az egyes iparágak elérhető legjobb technológiáját (BAT, lásd az 1. mellékletet) meghatározó – fejezeteinek lefordítását az Európai Unió minden hivatalos nyelvére;

21. megalapozatlannak tartja azt, hogy a BREF-dokumentumokat nem használják gyakrabban az EU-ban, és javasolja használatuk elterjesztését. Egyetértünk ezért a BREF-anyagok új státuszával és azzal, hogy legyen határozottabb a használatukra vonatkozó kényszer az engedélyezési eljárás folyamán. A BREF-dokumentumok új státuszát úgy értelmezi, hogy azok kötelezőbb érvényűek lesznek (jelenleg csupán referenciadokumentumokról van szó, amelyeket meg kell tekinteni, de nem kell figyelembe venni), hiszen mostantól gyakorlatilag kötelező lesz használni azokat;

22. úgy véli, hogy a BREF-dokumentumokon még van mit javítani. Esetenként nem adtak a gyártási folyamatnak megfelelő innovációk és javítások. Például a mintavételek ingadozásainak ellenőrzését jelenleg arra használják, hogy büntetést rójanak ki a vállalatokra, pedig a technikák fejlesztésére is alkalmazhatnák. Az irányelv és a megfelelő BREF-dokumentum közötti eltérések másik példája az illékony szerves vegyületekről szóló fejezet. Az eltérés következményeképpen tartani lehet attól, hogy nem mindig a legtisztább megközelítés kap elsőbbséget. A helyi környezet javítását szolgáló innovációkat a helyi önkormányzatoknak a lehetőségek függvényében mindig támogatniuk kellene, és a BREF-dokumentumok minőségének elegetedően jónak kell lennie ahhoz, hogy az illetékes hatóságok segítségére legyen;

23. úgy véli, hogy a BREF-anyagok új státusza következetesebbé fogja tenni a kibocsátási engedélyek kiadására vonatkozó politikát, ugyanakkor hozzá fog járulni az európai vállalatok egyenlő versenyfeltételeinek megteremtéséhez;

24. úgy véli, hogy a sevillai folyamat (lásd az 1. mellékletet) szükséges és megalapozott. Sevillában a BREF-anyagokat az Európai Bizottság tisztviselői és a tagállamok, az iparágak és a civil szervezetek szakértői között szervezett találkozók alapján állítják össze és frissítik. Az említett felek közötti együttműködés alapvető az elérhető legjobb technikák kialakítása és új vagy felülvizsgált BREF-dokumentumok létrehozása érdekében. A folyamatot ezért az irányelvben jelenleg szereplőnél jobban el kellene terjeszteni;

25. már megjegyezte, hogy a helyi és regionális önkormányzatok nem vesznek részt a sevillai folyamatban, és kéri, hogy hívják meg azok képviselőit is. Mivel az engedélyezési hatóságok és/vagy az ellenőrzésekért felelős testületek, regionális és helyi önkormányzatok fontos ismeretekkel rendelkeznek az elérhető legjobb technikákat illetően, a sevillai folyamat jobbra válhat a helyi és regionális önkormányzatok képviselőinek részvétele által;

26. jelezni kívánja, hogy a BREF-anyagok új státusza negatív hatással lehet a sevillai folyamatra (lásd az 1. mellékletet). A BREF-dokumentumok új jellege miatt nehezebb lesz megállapodni az elérhető legjobb technikákat illetően, ugyanis a

tagállamok, az iparágak és a civil szervezetek taktikázni kezdenek a referenciadokumentumok kialakítása során. A termelési költségek miatt az iparágak profitálnának abból, ha a BREF-dokumentumok kevésbé innovatív normákat tartalmaznának. Ebben az esetben a sevillai folyamat a legjobb műszaki megoldások keresése helyett lassú és átláthatatlan politikai folyamattá válhat;

27. úgy véli, hogy ebből a helyzetből gyengébb dokumentumok születhetnének. Ennek eredményeképp az EU egy olyan elavult és gyenge eszközzel kell, hogy beérje majd, amely nem ösztönzi az innovációt, illetve nem javítja a környezet minőségét, hanem éppen gyengíti az ipari kibocsátásokról szóló új irányelv átültetését;

Politikaalkotás: rugalmasság és helyi környezeti feltételek

28. egyetért az ipari kibocsátásokra vonatkozó új irányelv azon céljával, hogy következetesebbé tegye a kibocsátási engedélyek kiadására vonatkozó politikát;

29. ki kívánja emelni, hogy a helyi és regionális önkormányzatok tagállamonként eltérő mértékű engedélykibocsátási hatáskörrel rendelkeznek. Dániában például mind a helyi önkormányzatok, mind pedig a nemzeti kormány bocsáthat ki engedélyeket. Hollandiában a települések és a tartományok is állítanak ki engedélyt a szennyezőanyag-kibocsátóknak, az Egyesült Királyságban azonban a központi kormányzat foglalkozik a fő légszennyezőkkel. Az Európai Unió helyi és regionális önkormányzatainak ebben a politikában való részvételére általában az jellemző, hogy a szabványok meghatározása nemzeti szinten történik, a végrehajtás pedig alacsonyabb szinteken;

30. kiemeli, hogy a tisztább gyártási folyamatok terén az innováció a helyi közösségekben megy végbe. A tisztább gyártási folyamatok fejlesztése különféle szereplők, köztük nem kormányzati szervezetek, vállalatok és illetékes hatóságok közreműködésével zajlik. A helyi önkormányzatok jelenleg gyakran csak ellenőrző szerepet töltenek be. Az irányelvnek lehetőséget kellene nyújtania a különböző felek (helyi közigazgatási szervek és vállalatok) közötti együttműködésre is, ami képessé tenné őket az innováció ösztönzésére. Erre jó példákat lehet találni Hollandiában, Dániában, de a kelet-európai országokban, például Romániában is;

31. hangsúlyozza a nagyobb fokú rugalmasság igényét. A helyi sajátosságok eltérők, és a berendezések a különböző helyi feltételeknek köszönhetően különbözőféleképpen működnek EU-szerte, még ha hasonló termékeket állítanak is elő. A helyi és regionális hatóságok saját földrajzi területükre szabott megoldásokat alakítanak ki. Regionális és helyi szinten mindig fontos problémát jelent a megfelelő szintű környezetvédelem és a gazdasági motivációk közötti egyensúly. Még ha a környezet javítása általános politikai célkitűzés is, a mindennapi életben a regionális és helyi önkormányzatok választanak a különféle környezeti paraméterek között, és gyakran kompromisszumokat kötnek a különböző intézkedések környezeti hatását illetően. Az engedélyek kiadása során az elérhető legjobb technológiákhoz kapcsolódó kibocsátási határértékektől (BAT-AEL) való eltérések meghatározásakor tanúsított rugalmasság különösen fontos az olyan tagállamok régiói számára, amelyekben hagyományosan az iparral kötött önkéntes megállapodásoknak, és amelyekben a hatóságok mérlegelési jogkörét nem nyirbálták meg drasztikusan a jogszabályok;

32. szilárd meggyőződése azonban, hogy a rugalmasságnak korlátozott mértékűnek kell lennie; szükség van az egyenlő versenyfeltételek fenntartása és a helyi döntéshozatal egyensúlyára. Örömmel fogadja ezért azt, hogy a kibocsátási határértékeket maga az irányelv tartalmazza, ami általában segíti a környezetvédelmet az egész Európai Unióban. A rugalmasság visszaélésekhez vezethet, ezért örömmel veszi, hogy a helyi érdekeket figyelembe vevő folyamat elegendő garanciát tartalmaz ennek megakadályozására, hiszen az engedélyek kibocsátói csak hatástanulmány alapján állapíthatnak meg eltérő határértékeket (16. cikk (3) bekezdés), és ennek indoklását kötelesek közzétenni (26. cikk (3) bekezdés f) pont);

33. határozott egyet nem értésének ad hangot az Európai Bizottság azon javaslatával szemben, amely szerint a komitológiai eljárásnak megfelelően helyi feltételeken alapuló kritériumokat lehet megállapítani az eltérő határérték engedélyezésére (16. cikk (3) bekezdés), és pedig a következő okokból:

- az eltérések engedélyezésének kritériumait magában az irányelvben (és ezáltal együttműködési eljárás során) kellett volna meghatározni, nem pedig a jövőben uniós szinten, komitológiai eljárásban, amelynek során a Régiók Bizottsága, illetve a helyi és regionális önkormányzatok más képviselői véleményét nem kéri ki,
- az igen változatos helyi és regionális feltételek miatt nagyon nehéz – ha nem lehetetlen – egységes, uniós szintű kritériumokat meghatározni,
- határozottan úgy véli, hogy a 29. pontban említett derogációs eljárás elegendő garanciát tartalmaz a visszaélések megelőzésére,
- a szubszidiaritás elvére való tekintettel a helyi környezeti feltételek és a környezetet érő előnyök és hátrányok, valamint a technikai megvalósíthatóság mérlegelését a helyi és regionális önkormányzatoknak kellene elvégezniük helyi és regionális demokratikus folyamatok során;

Innováció és tisztább technológiák

34. támogatja az innováció előmozdítását, de kérdésesnek tartja, hogy az új irányelv megteremt-e a fejlesztés szilárd alapjait;

35. üdvözli azt a tényt, hogy az engedélyeket gyakorta felül kell vizsgálni. Az engedélyezési követelmények folyamatos kiigazítása hozzájárul a tisztább technológiák elterjedéséhez, és így csökkenti az ipari kibocsátások környezeti hatásait. Ahhoz, hogy az innovációra valóban sor kerüljön, két feltételnek kell teljesülnie. Az első a jogbiztonság, amely biztosítja a tőkeberuházások rendelkezésre állását. Az üzleti ciklusokat szem előtt kell tartani, a tagállamokban pedig bevett szokás az engedélyek feltételeinek nyolcéves perióduson keresztül történő fenntartása. Ezt tükrözniük kell az engedélyezési feltételeknek az új vagy felülvizsgált BREF-anyagokhoz való igazításával kapcsolatos rendelkezéseknek is (22. cikk (3) bekezdés). A második feltétel az eltérési lehetőségek biztosítása, amelyek lehetővé teszik a kialakulóban levő vagy új technológiák megfelelő tesztelését. Véleménye szerint a 16. cikk (5) bekezdésében előírt időkorlát egyes esetekben túlságosan merev lehet, legalábbis egy új BREF-dokumentum közzétételét követő négy éven belül;

36. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a BREF-anyagok új státusza akadályozhatja az ipari innovációt, mivel az új rendszerben a fenntarthatóságot csak korlátozott mértékben jutalmaznák. Az európai iparágakat ez nem fogja arra ösztönözni, hogy globálisan továbbra is élen járjanak az új, tiszta technológiák fejlesztése terén, és a fennmaradó környezetvédelmi problémák kezelése is nehezebbé válik majd az EU-ban;

37. szeretné, ha az irányelvet olyan módon ültetnék át, amely nem ösztönzi közvetetten a meglévő iparágak jelentős mértékű áthelyezését „a szennyező technológiák kikötőinek” számító külföldi országokba;

38. ki szeretné emelni, hogy habár a nagy tüzelőberendezések alacsonyabb kategóriájára (20–50 MW teljesítmény) történő kiterjesztés az új irányelv fontos szempontjának tekintendő, kétséges, hogy a kisebb állattartó telepeken a környezetvédelmi haszon elegendő lesz ahhoz, hogy indokolja az adminisztratív terheket;

Adminisztratív költségek

39. azon a véleményen van, hogy a jogszabályok egyszerűsítése mellett a jobb jogalkotás is költséghatékonyt és az adminisztratív terhek csökkentését követeli meg. Megkérdőjelezi, hogy a jelen javaslat megfélé-e ezeknek az elvárásoknak;

40. aggodalmát fejezi ki az ellenőrzés, a felügyelet, az engedélyezési feltételek felülvizsgálata és a megfelelőségi jelentések tekintetében állított számos követelmény miatt;

41. úgy látja, hogy az ellenőrzések az irányelv megfelelő megvalósításának fontos részét képezik. Üdvözlí azt a tényt, hogy mindez elismerésre kerül az irányelvben. Kérdés azonban, hogy részletesen ki kell-e ezt dolgozni magában az irányelvben, vagy pedig a tagállamokban végzett környezetvédelmi ellenőrzések minimumkövetelményeire vonatkozó ajánlásban (RMCEI) kerüljön-e kifejtésre. Ez utóbbi megoldás csökkentené az irányelv és a (jelenleg felülvizsgálat alatt álló) RMCEI esetleges eltéréseit;

42. úgy véli, hogy a javaslat utal arra, hogy az elérhető legjobb technikáknak való megfelelésről szóló éves jelentésnek (8. cikk) tartalmaznia kell egy az elérhető legjobb technikákkal való összehasonlítást (24. cikk). Ez főleg adminisztratív

tehernek tűnik. Minthogy minden engedélyezési követelménynek az elérhető legjobb technikán kell alapulnia, az engedélyezési követelményeknek való megfelelésről szóló jelentés elegendő lenne. Az ellenőrzési adatok többsége számos pontatlanságot tartalmaz, így a róluk szóló jelentés nem vezet majd az alkalmazott technikák konstruktív javításához. Ezért kérdéses, hogy mindez hozzájárulna-e a jobb jogalkotáshoz;

43. megjegyzi, hogy a tagállamok háromévente jelentést tesznek az irányelvnek való megfelelésről. Bár erre csupán háromévente kerül sor, mégis jelentős adminisztratív terhet jelent a helyi és regionális önkormányzatok számára. Határozottan javasoljuk ezért, hogy a tagállamok tartsanak fenn belső adatállományt, amelyben minden megfelelő adat folyamatosan elérhető az Európai Bizottság számára. Ez helyettesítené a jelentéstételi rendszert, és megfelelne a jobb jogalkotás követelményének is;

44. megjegyzi, hogy a tevékenység végleges leállítása esetén az üzemeltető visszaállítja a helyszínt az alapjelentésben rögzített eredeti állapotát (23. cikk). Értelmezése szerint ez a talajnak a tevékenység megkezdése előttinél tisztább állapotát jelenti. Úgy véli ezenkívül, hogy a talajszennyeződések a helyszín jövőbeni felhasználásához szükséges szintnek megfelelően kellene eltávolítani. Ez jobban összhangban állna a „szennyező fizet” elvvel;

45. úgy véli, hogy a javaslat a talaj és a talajvíz rendszeres ellenőrzését kívánja meg a létesítmény beindítása előtt és működési ideje alatt. Az engedélyt azonban már az elégséges talaj- és talajvízvédelem alapján adják meg. Egyes esetekben lehet és kell legyen ok a további ellenőrzésre, de ez nem lehet általánosan kötelező;

46. egyetért azzal, hogy megfelelően tájékoztatni kell a nyilvánosságot az IPPC-létesítményekről. Hangsúlyozza, hogy az információknak mindig elérhetőnek kell lennie, de csak kérésre;

47. nem ért egyet a komitológia javasolt alkalmazásával számos feltétel megállapítása során, mint amilyen például a talaj- és felszínellenőrzés, vagy a kockázatalapú elemzések kritériumai. Azon a véleményen van, hogy ezeket az előírásokat magában az irányelvben kell rögzíteni, és most a folyamatban lévő jogalkotási eljárás során kellene megvitatni.

II. MÓDOSÍTÁSOKRA VONATKOZÓ AJÁNLÁSOK

1. módosítás

6. cikk

Engedélyezés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
Az illetékes hatóság engedélyezi a létesítményt, ha a létesítmény megfelel ezen irányelv követelményeinek.	Az illetékes hatóság engedélyezi a létesítményt, ha a létesítmény megfelel ezen irányelv követelményeinek. Az illetékes hatóság olyan feltételekkel engedélyezi a létesítményt, amelyek biztosítják, hogy a létesítmény megfelel ezen irányelv követelményeinek, a közösségi vagy a nemzeti jogszabályokban meghatározott egyéb követelmények sérelme nélkül.

Indokolás

Az integrált szennyezés-megelőzésről és csökkentésről szóló IPPC-irányelv módosítására vonatkozó javaslat által követett módszer ellentmond a vízügyi keretirányelvnek, és ezáltal a hatályos közösségi jognak is. Így a vízügyi keretirányelv 11. cikke (3) bekezdésében foglalt – a gazdálkodási célkitűzések elérésére vonatkozó – szabályozások átfogó gazdálkodási igényt feltételeznek az állam részéről.

2. módosítás

16. cikk (3) bekezdés

Kibocsátási határértékek és az azokkal egyenértékű paraméterek és műszaki intézkedések

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>A (2) bekezdés második albekezdésétől eltérve, az illetékes hatóságok – különleges esetekben – a környezeti és gazdasági költségeknek és előnyöknek a létesítmény műszaki jellemzőinek, földrajzi elhelyezkedésének és a helyi környezeti feltételeknek figyelembe vételével elvégzett értékelése alapján olyan kibocsátási határértékeket határozhatnak meg, amelyek meghaladják a BAT-referenciadokumentumban leírt elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szinteket.</p>	<p>A (2) bekezdés második albekezdésétől eltérve, az illetékes hatóságok – különleges esetekben – a környezeti és gazdasági költségeknek és előnyöknek a létesítmény műszaki jellemzőinek, földrajzi elhelyezkedésének és a helyi környezeti feltételeknek figyelembe vételével elvégzett értékelése alapján olyan kibocsátási határértékeket határozhatnak meg, amelyek meghaladják a BAT-referenciadokumentumban leírt elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szinteket.</p>
<p>E kibocsátási határértékek azonban – adott esetben – nem haladhatják meg a V.–VIII. mellékletben meghatározott kibocsátási határértékeket.</p>	<p>E kibocsátási határértékek azonban – adott esetben – nem haladhatják meg a V.–VIII. mellékletben meghatározott kibocsátási határértékeket.</p>
<p>A Bizottság kritériumokat állapíthat meg az ebben a bekezdésben említett eltérés engedélyezésére vonatkozóan.</p>	<p>A Bizottság kritériumokat állapíthat meg az ebben a bekezdésben említett eltérés engedélyezésére vonatkozóan.</p>
<p>Az említett intézkedéseket – amelyek célja az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítása – a 69. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.</p>	<p>Az említett intézkedéseket – amelyek célja az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítása – a 69. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.</p>

Indokolás

A Régiók Bizottsága határozott egyet nem értésének ad hangot az Európai Bizottság azon javaslatával szemben, amely szerint a komitológiai eljárásnak megfelelően helyi feltételeken alapuló kritériumokat lehet megállapítani az eltérő határérték engedélyezésére (16. cikk (3) bekezdés). Az eltérések engedélyezésének kritériumait magában az irányelvben (és ezáltal együttdöntési eljárás során) kellett volna meghatározni, nem pedig a jövőben uniós szinten, komitológiai eljárásban, amelyek során az RB, illetve a helyi és regionális önkormányzatok más képviselői véleményét nem kéri ki. Az igen változatos helyi és regionális feltételek miatt nagyon nehéz – ha nem lehetetlen – egységes, uniós szintű kritériumokat meghatározni. A derogációs eljárás elegendő garanciát tartalmaz a visszaélések megelőzésére, hiszen az engedélyek kibocsátói csak hatástanulmány alapján állapíthatnak meg eltérő határértékeket (16. cikk (3) bekezdés), és ennek indoklását kötelesek közzétenni (26. cikk (3) bekezdés f) pont). A subszidiaritás elvére való tekintettel a helyi környezeti feltételek és a környezetet érő előnyök és hátrányok, valamint a technikai megvalósíthatóság mérlegelését a helyi és regionális önkormányzatoknak kellene elvégezniük helyi és regionális demokratikus folyamatok során.

Kelt Brüsszelben, 2008. október 9-én.

a Régiók Bizottsága

elnöke

Luc VAN DEN BRANDE